

També s'hi declara; diu ella que no, mes ell contina pintantli l' amor fins que la abandona (un cop ja ho té tot) per corre darrera d' un rostre de sol, d' una baylarina que ha fet tornar boig ab sa riolana, se gracia y candor d' aqueta que fan tro. També conseguezia ab tot y ser molts que la pretensio, y entre ells dos barons. També la abandona quan d' ella n' té prou; també darrés d' altres ja corre amorda, per fer lo que sempre ha fet ab tothom. Igual que 'l Tenorio també ho logra tot; ell puja als quins pisos, ell entra en salons y batxa en mil postos que hi han obradors que mil noyas tancan hermosas com sola. Solteras, casades y viudes ab dol, las puch y las deixas, las fa aná en renou, y encor qu' ellias vulguen armarli qüestions per tal ó quasi tret, ell surt victorós, per mes que no tinga borrall de rahó.

Darrera las donas se 'l veu, y del joch, y sol retiraras quon ja surt lo sol, una copa molt alegre y altra tristot; mes quan se desperta comensa de nou á corre sens treva en busca de gog.

Així 'l calavera ne viu en est mon, fins que un dia arriba que sent fort dolor que 'l priva de mourens d' un miseroloch, ahont, per sa culpa, hi ha un lili que tou d' aquell calavera, que feu tan furor, y que sola li resta pugner dir al mon, en mitj de la angustia que 'l té neguitós.

«Te tot lo que m' passa la culpa n' tinc jo; jo sol soch culpable de tan mala mort; volent ser triuera y sola buscant gog, al fi sola ne logro morir com un gog, sens que ningú m' planyi ni m' donga consola»

Ll. MULLÉ

QUI ES?

Avans d' acabar la meua tasca vull recordar un tipo que no sé si l'hi somiat ó si l'hi vist. (Será un capella?) (Serán tots ells?) No puch assegurarho. Sols puch dir que la descripció següent ha semblat exacte á tot los aficionats. Qui no l' conegui que 'l compri. Jo l'hi anomenat... l' home negre.

Lo seu retrato ilustrará 'l text del meu llibre.

Es un misteriós personatge qual influencia se exten desde las voredas del Guadalquivir fins á las del Tiber.

Domina en lo cel y domina en la terra.

En lo cel hi té las oficinas generala del seu patrimoni, y en la terra son patrimoni, que es molt gran.

A dalt está son medi, á baix son fi.

Té amples poders para dominar en la conciencia ajena. De la seva ningú n' sab res.

Per tot arreu se fica, com l' ayre; tot ho inunda, com la llum.

Sab que hi ha un' altra vida, y es administrador de la vida de tots.

Es pare, pero no té fills.

No está casat, pero al seu costat hi té dona.

Ajuda á morir, y perdona ls pecats.

Predica humilitat, y porta sibelesas de plata.

Exhorta á la penitencia, y li agrata 'l bon vi.

Tots los homes son germans aguts, y sos fills; y las ánimas cosa seva.

Pot enterarse de nostres secrets y jutjar de nostres actes, y si no li sembla be, pot castigarielos.

Fer almoyna li agrada, pero sempre s' troba ab que no porta quartos.

La seva má es santa, y 'ls noys li besan.

Ensenya la doctrina á canonades.

Quan l' home naix, ell li té de remuller lo clatell ab aygua; perque la taca del pecat original, ell li esborra.

No hi ha matrimoni felis, si ell no 'l beneheix.

No hi ha joventut moral, si ell no la educa.

Ell canta á la nostra mort, y obra nostra sepultura.

Quan no plou, ell treu los sants pe 'l carrer; y si ab tot aixó no plou, ell no n' té pas la culpa.

Resa com aquell que renega, y sempre en ven alta.

Entra en los palaus, y mana en los poblets.

Los reys li consultan, los pagesos tremolan devant d' ell.

A ne 'l rey l' aconsella, al poble se li imposa.

Demana per Deu, y posseheix fincas rústicas.

Fuma y juga á cartas, pero á casa seva.

Dona llicencias para menjar carn los divendres, y concedeix indulgencias per una futesa.

Si l' home no 'l creu, se condemna.

Si fa lo que ell li diu, va á la gloria.

D' ell no se sab si anirà á la gloria ó s' condemnarà, pero ningú té drgt á saberho.

Es bondadosó, pero li falta ocasió de serho.

Es inofensiu, pero usa escopets.

Es súbdit lleal, pero va á companya.

Es tolerant, perq' acostuma no absolde, segons y com.

Es molt infelís, pero té panxa.

Es molt liberal, pero ho fa del ofici.

Diuhen que es ministre; com á tal obra.

Diuhen que es pastor; hi ha qui li diu llopl.

Fa política y escriu periódichs.

Está disposat á tot.

Sempre embolicat ab sa capa negra, sembla que tapi algo.

Si 'l troben per qualsevol puesto, apretin á corre tan bon punt lo veegin, perque s' donan

Eusebi BLASCO

(De La Farsa Religiosa.)

Per la traducció, Cristófol LLEVA

Se diu si ja s' han aixecat algunas partidas caritativas.

Si d' ells y 'ls conservadors no n' quadesin mes que las cosas... ¡quina gangall!

Habém rebut pe 'l Correu Interior una bofetada que no 'l dich fletya quin badoch!

Ja suposarán que no tinc ganas de insertarla, ni de donarne una mostra.

¡Be prou periódichs que hi han á la presó!

Veritat que ja tot aixó d' un plegat se n' va á can Pistraus, pero en fi, no 'ls vull donar gust per lo que 'ls queda de vida.

Oído á la caixa.

Llegeixo en el *El Mediterráneo*, periódich que s' publica á Málaga:

«La señora llevada á la cárcel con motivo de haberse ocupado varias pagaras falsas y algunas joyas y trajes adquiridas con la sana intencion de no satisfacer su importe, per que... a una diliguida familia, uno de cuyos individuos, una fornelada parte del Tribunal Supremo»

¡Vaja! Las irregularitats ja s' han encomenat á las respectivas familias.

¡Estém perduts si no fem neteje prompte!

Acaba de morir á Nissa (Italia) lo salvatge cabecilla carli Savalls.

La humanitat está d' enhorabona.

Y 'ls espanyols en particular.

(Se n'ns haura ja cambiat la sorti?)

A la nova catedral de Madrid, y ab lo nou bisbe y ab lo nou clero de categoris bisbalers,

van ferse grans pregarias á Deu en petició de salut y vida per D. Alfons.

Piadosament pensant, es de creure que ó Deu no 'ls va sentir, ó que va tenir á be regalarielos un miquel.

Donchs que s' fassi la santissima voluntat de la Providencia.

A Barcelona s' feyan pregarias á la catedral quan ja D. Alfons havia plegat lo ram.

Al arribar al cel aquestos prechs, me sembla que debian fer l' efecte d' una pela falsa...

Que volian fer corre com á bone los ministros de la Seu de Barcelona.

Entre 'ls militars s' ha fundat una associació ab lo lema de *Fé, Esperanza y Caritat*.

Suposo que als tals senyors ja se 'ls ha girat feyna.

Com los carcas pensan probar fortuna...

Alabat siga Deu.

Retallo d' un periódich ministerial de Madrid:

«El comisario régio en Andalucía ha pasado al fiscal de la Audiencia de Granada un expediente, del cual por sus resultados abusan y falsificados en certificaciones expedidas para el cobro de cantidades de la suscripción nacional por los terremotos, y figuran comprometidos el alcalde y secretario del Ayuntamiento, el juez municipal y el cura párroco de uno de los pueblos de aquella provincia.»

Després de llegit aixó, me sembla que veig lo principi d' autoritat, y las creencias relligiosas ballant un tros de can-can.

Però xialots pe 'l públich.

Que consti.

Tothom sab que 'l célebre Oliver, lo de la Mà Negra y las pallissas als estudiants, que fou jefe d' ordre, ó de desordre, públich á Madrid, acaba d' obtenir una ganga major en premi á los *servizos*.

Donchs per si era home que sabia aprofitarse, ho trobaran en las següents ratllas que copio de *El Orden público* de Madrid, á propòsit del cambi de persons en dit empleo.

«Dícese que al ir á tomar posesion de su cargo el nuevo jefe del Cuerpo de Seguridad, se encontró en oficina más limpio que una peana.

«Hayan buen necesidad de ir á comprar plumas para que pudiera poner su primera firma.

«Parece que el retrato del rey, adquirido con los fondos del Cuerpo, ha desaparecido tambien del sitio que debe ocupar.»

Es precis confessar que s' coneix que l' ex-jefe havia tractat ab lladres.

Y com d' aquests ne debia heredar lo sentirhi de nas, vetaquí per que añaó lo retrato de don Alfons.

Deuria preveure que aviat no serviria, y preu per preu, va far com l' apotecari d' Olot.

Passen de quaranta los periódichs que han sigut denunciats para parlar indiscretament de la salut del rey.

Posar aquí un comentari digne es molt mes perillós que afanar un rellotje.

Donchs fem punt final.

Per ara.

Ahir mateix los ministerials deyan encara que 'l rey estava bo y anava per be.

¡Jo 'n flich si arriba anar per mal!

Lo govern diu que encara no ha pensat en qui designará para candidato á las vacants de diputats á Cortes.

Aixó es un asero.

Lo cos electoral no té de pensar en res.

Ja li donan la feyna fets.

Ni destorbarse cal para anar á votar.

Aquell joventut mestis que feu á Madrid de sayó de la premsa, ha deixat son puesto per millor tall de terró després d' haber fet 794 denuncias á periódichs, folletos y librets.

Problema:

Tornantli al ex-fiscal garrotada per garrotada lo dia de la justicia, quantas castellas li podran quedar cuytas sense necessitat de foch?

¡Aleluya!

Ha arribat un número de *El Motín* á nostra redacció.

Però que s' dongués tal aconteziment, ja

ESPERANT LA VINGUDA DEL MESSIAS

¿Ja l' tristor gran ha arribat
y el poder no l' heu atrapat?
Cuytèu a darlo aurró,
perque diuen que sino
farán algun disbarat.